

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816205612
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816205612.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom J., F. XXX/XX, proti matke malol. dieťaťa: O. W., nar. XX.X.XXXX, bytom F., A. X/XX a malol. dieťaťu: Q. W., A.. XX.X.XXXX, bytom F., A. X/XX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi ako kolíznym opatrovníkom, o zapretie otcovstva takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že navrhovateľ P. W., nar. XX.X.XXXX, n i e j e otcom maloletej Q. W., nar. XX.X.XXXX, z matky O. W., nar. XX.X.XXXX.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom podaným proti matke malol. dieťaťa a malol. dieťaťu domáhal určenia, že nie je otcom malol. Q. W.. Návrh zdôvodnil tým, že s matkou dieťaťa uzavrel manželstvo, ale ešte počas trvania manželstva sa od neho odsťahovala, pretože nadviazala známosť s iným mužom a od tej doby s ňou nebol v žiadnom kontakte. Vo výpovedi navrhovateľ uviedol, že o narodení dieťaťa nevedel a to, že by mal byť otcom malol. Q., sa dozvedel až vtedy, keď mu prišli papiere zo súdu v predchádzajúcich konaniach. Uviedol, že od iných ľudí sa dopyčul, že matka dieťaťa má dieťa, ale nevedel, kedy sa narodilo, ani kto je otcom. On sa o to ani nezaujímal, pretože to nebolo jeho dieťa.

2. Matka dieťaťa uviedla, že s navrhovateľom uzavreli manželstvo 12.7.1997 a spolu žili možno 10 mesiacov. Po tom, čo ukončili spolužitie, už neboli v žiadnom kontakte a v čase rozhodnom pre počatie malol. Q. už spolu nežili, nemali spolu intímny styk. Uviedla, že navrhovateľ určite nie je biologickým otcom dieťaťa. Skutočného otca dieťaťa matka označiť nevedela; uviedla, že išlo o náhodnú známosť na diskotéke. V rozvodovom konaní vôbec neuviedla, že má dieťa a ako otec je zapísaný navrhovateľ, pretože nevedela, že to má uviesť, keďže navrhovateľ nebol skutočným otcom dieťaťa. V tom čase preto navrhovateľ nemusel vedieť, že nejaké dieťa má. Podľa jej názoru navrhovateľ od ľudí zrejme o tom, že ona dieťa má, vedel, ale nemal odkiaľ vedieť, že ako otec je zapísaný on. Matka dieťaťa uviedla, že ona podala návrh na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou na zapretie otcovstva, navrhovateľ sa však na pojednávanie nedostavil. Následne podávala aj ďalší návrh, ku ktorému oznámil, že s ním súhlasí.

3. Kolízny opatrovník malol. dieťaťa uviedol, že so zapretím otcovstva k dieťaťu súhlasí, ak matka označí biologického otca dieťaťa a ten bude zapísaný v rodnom liste maloletej. V opačnom prípade by nebolo na prospech dieťaťa, pokiaľ by došlo k zapretiu otcovstva, keďže navrhovateľovi bolo voči maloletej určené výživné.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením obsahu vyjadrenia matky dieťaťa zo dňa 31.5.2016, vyjadrenia kolízneho opatrovníka zo dňa 7.6.2016, oboznámením obsahu

pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 9C/95/2014, 11C/362/2015, 18P/95/2015 a spisov Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3C/148/2004 a 6C/37/2013, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Navrhovateľ a matka malol. dieťaťa uzavreli dňa XX.X.XXXX v J. manželstvo, ktoré bolo Okresným súdom v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 18.11.2004 č.k. 3C/148/04-10 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.1.2005. V rozvodovom konaní matka dieťaťa ani raz neuviedla, že sa jej počas manželstva narodilo dieťa a ani to, že ako otec dieťaťa je v rodnom liste zapísaný navrhovateľ. Vo výpovedi uviedla, že z manželstva s navrhovateľom nemali žiadne deti. Z výpovede matky dieťaťa v rozvodovom konaní tiež vyplynulo, že s navrhovateľom ukončili spolužitie niekedy v zime v roku 1997 a od doby, čo navrhovateľ odišiel, nemali až do rozvodu žiadny kontakt. Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, súdu iba písomne oznámil, že s rozvodom súhlasí.

6. Malol. Q. W. sa narodila dňa XX.X.XXXX, teda ešte počas trvania manželstva matky dieťaťa s navrhovateľom. Z toho dôvodu je v rodnom liste dieťaťa ako otec zapísaný navrhovateľ (č.l. 2 v konaní sp.zn. 18P/35/2015). V konaní z výpovedí účastníkov vyplynulo, že navrhovateľ a malol. Q. sa nepoznajú, nikdy sa spolu nestretli.

7. Dňa 4.3.2013 matka dieťaťa podala na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou návrh na zapretie otcovstva navrhovateľa k malol. Q.. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 6C/37/2013. V návrhu v uvedenom konaní matka uvádza, že navrhovateľ nie je biologickým otcom malol. Q., do rodného listu bol ako otec zapísaný len z dôvodu, že v čase narodenia dieťaťa ich manželstvo s navrhovateľom ešte trvalo. Z návrhu ďalej vyplýva, že maloletá má otca neznámeho, po rozchode s navrhovateľom bola na diskotéke, kde mala pomer s neznámym mužom a po čase zistila, že je tehotná. Tohto muža však nepoznala, preto ho ani nevyhľadala a ani nevedela, kde býva. Návrh na zapretie otcovstva bol navrhovateľovi doručený dňa 29.5.2013. K návrhu sa písomne vyjadril tak, že si je vedomý, že malol. Q. nie je jeho dcérou a súhlasil s návrhom na zapretie otcovstva. Konanie vo veci bolo v dôsledku späťvzatia návrhu uznesením zo dňa 18.6.2013 č.k. 6C/37/2013-28 zastavené.

8. Dňa 26.6.2014 podala malol. Q. W. v zastúpení Bc. U. O. na Okresný súd v Prievidzi návrh na zapretie otcovstva navrhovateľa voči jej osobe. Z návrhu vyplýva, že Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 14.3.2014 č.k. 8C/126/2013-15 rozhodol, že zapretie otcovstva k maloletej je prípustné. Otcovstvo navrhovateľa k maloletej bolo určené na základe domnienky manžela matky dieťaťa, ale navrhovateľ nie je biologickým otcom dieťaťa, keďže pred rozvodom manželstva s matkou dieťaťa nežil v spoločnej domácnosti viac ako 6 rokov a matka sa zblížila s iným mužom. Matka dieťaťa s návrhom vyjadrila súhlas, rovnako ako navrhovateľ. Konanie vo veci bolo uznesením zo dňa 18.2.2015 č.k. 9C/95/2014-14 zastavené, a to z dôvodu nedostatku podmienok konania, keďže maloletá nebola pri podaní návrhu riadne zastúpená opatrovníkom ustanoveným na tento úkon súdom a splnomocnenie na zastupovanie v konaní pre zástupcu Bc. O., ktoré maloletá podpísala, je neplatným právnym úkonom.

9. Dňa 20.11.2015 podal na tunajší súd návrh na zapretie otcovstva voči malol. Q. navrhovateľ. Návrh zdôvodnil totožne ako návrh v tomto konaní. Konanie sp.zn. 11C/362/2015 bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania.

10. Pred tunajším súdom bolo vedené aj konanie sp.zn. 18P/35/2015, v ktorom sa matka dieťaťa domáhala voči navrhovateľovi určenia výživného v sume 27,- eur mesačne. V konaní navrhovateľ uviedol, že matka dieťaťa si ešte pred rozvodom manželstva našla inú známosť, z ktorej sa zrejme narodila malol. Q.. Matka dieťaťa mu prisľúbila, že veci dá do poriadku a z rodného listu maloletej ho vynuluje, ale doteraz sa tak nestalo, a preto bude musieť požiadať o zrušenie otcovstva sám. On nie je biologickým otcom dieťaťa. Matka dieťaťa sa v konaní vyjadrila, že maloletá sa narodila v období, keď s navrhovateľom už rok nežila. Do rodného listu však bol ako otec zapísaný. Biologický otec dieťaťa je neznámy, ide o muža z diskotéky, ktorého vôbec nepoznala. V konaní matka uviedla, že návrh na určenie výživného si podala z dôvodu, že toto rozhodnutie potrebuje pre účely priznania dávky v hmotnej núdzi od úradu práce. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20.11.2015 č.k. 18P/35/2015-29 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.4.2016 č.k. 5CoP/12/2016-41 bola malol. Q. zverená do osobnej starostlivosti matky a navrhovateľovi bolo určené výživné na maloletú vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne s účinnosťou od 17.6.2015.

11. V konaní z výpovedí navrhovateľa ako aj matky malol. Q. vyplynulo, že navrhovateľ nie je biologickým otcom dieťaťa, v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa už rodičia dieťaťa spolu nežili, neboli v kontakte, nemali spolu intímny styk. Matka dieťaťa opäť uviedla, že maloletá bola počatá z náhodnej známosti na diskotéke. Navrhovateľ uvádzal, že o tom, že je ako otec malol. Q. zapísaný v rodnom liste dieťaťa, sa dozvedel až z dokladov, ktoré obdržal zo súdu, keď matka dieťaťa podala návrh na zapretie jeho otcovstva. Predtým mal od iných ľudí vedomosť, že matka má dieťa, nevedel však, kedy sa narodilo a ani to, kto je otcom. Rovnako z výpovede matky dieťaťa vyplynulo, že s navrhovateľom od ich rozchodu nebola v kontakte, on nemal odkiaľ vedieť, že je zapísaný ako otec dieťaťa, hoci od ľudí mohol vedieť, že ona dieťa má.

12. Podľa § 84 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z.z.) otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

13. Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

14. Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

15. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný.

16. Jedným z predpokladov na zapretie otcovstva k dieťaťu je to, či návrh na zapretie otcovstva bol podaný v zákonom určenej lehote. V konaní preto súd najskôr skúmal, či návrh na zapretie otcovstva bol zo strany navrhovateľa podaný včas. Zákon o rodine v § 86 ods. 1 poskytuje manželovi matky dieťaťa možnosť zaprieť otcovstvo k dieťaťu iba v lehote 3 rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach, ktoré dôvodne spochybňujú jeho otcovstvo, po uplynutí tejto lehoty mu právo na zapretie otcovstva zaniká. V danom prípade mal navrhovateľ vedomosť o týchto skutočnostiach v čase, keď zistil, že je zapísaný ako otec dieťaťa. V konaní z výpovedí navrhovateľa a aj matky dieťaťa bolo zistené, že o tom, že navrhovateľ má byť otcom malol. Q., sa navrhovateľ dozvedel až doručením návrhu matky dieťaťa na zapretie jeho otcovstva v konaní vedenom pred Okresným súdom Bánovce nad Bebravou sp.zn. 6C/37/2013. Z obsahu uvedeného spisu súd zistil, že návrh bol navrhovateľovi doručený dňa 29.5.2013. Keďže navrhovateľ si bol vedomý, že malol. Q. nemôže byť jeho dcérou, pretože v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa už s matkou dieťaťa nežil, doručením návrhu, z ktorého sa dozvedel, že je ako otec dieťaťa zapísaný v rodnom liste maloletej, mu začala plynúť 3-ročná lehota na podanie návrhu na zapretie otcovstva. V konaní bolo zistené, že navrhovateľ síce mal vedomosť, že matka maloletej má dieťa, nevedel však, kedy sa dieťa narodilo, ani kto je jeho otcom. Nebola teda nepochybne preukázaná vedomosť navrhovateľa o narodení dieťaťa matke maloletej ešte počas trvania manželstva, z čoho by navrhovateľ mohol usudzovať, že musí byť za otca dieťaťa považovaný on. Matka dieťaťa takúto skutočnosť neuviedla ani v rozvodovom konaní. Naopak, vo výpovedi v konaní o rozvod manželstva uviedla, že z manželstva s navrhovateľom deti nepochádzajú. Súd preto vychádzal z toho, že o svojom otcovstve sa navrhovateľ dozvedel až dňa 29.5.2013, keď mu bol doručený návrh na zapretie jeho otcovstva. Navrhovateľ si návrh na zapretie otcovstva voči maloletej podal dňa 2.5.2016, teda v lehote podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine.

17. V konaní bolo nepochybne preukázané, že malol. Q. W. sa narodila v čase trvania manželstva navrhovateľa a matky maloletej, preto bolo otcovstvo k dieťaťu určené na základe domnienky otcovstva manžela matky dieťaťa (§ 85 ods. 1 Zákona o rodine). Z výpovedí navrhovateľa, ako aj opakovaných zhodných vyjadrení matky dieťaťa v konaniach vedených pred Okresným súdom Bánovce nad Bebravou sp.zn. 6C/37/2013, ako aj pred tunajším súdom sp.zn. 9C/95/2014 a 18P/35/2015 bolo tiež preukázané, že navrhovateľ nemôže byť biologickým otcom maloletej, pretože v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa už navrhovateľ s matkou dieťaťa nežil, neboli spolu v kontakte a nemali spolu pohlavný styk. Matka v tomto konaní, ako aj v ostatných vyššie uvedených konaniach za otca dieťaťa označila muža, s ktorým sa zoznámila na diskotéke, o ktorom nemá žiadne bližšie informácie. Z uvedeného je teda zrejmé, že navrhovateľ nemôže byť biologickým otcom dieťaťa.

18. Na základe uvedených skutočností preto súd návrhu navrhovateľa vyhovel a určil, že navrhovateľ nie je otcom maloletej Q. W., nar. XX.X.XXXX, z matky O. W., nar. XX.X.XXXX .

19. Pre úplnosť súd uvádza, že napriek tomu, že malol. Q. sa narodila v roku 1999, kedy bol v účinnosti zákon o rodine č. 94/1963 Zb., na danú vec boli použité ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. (Zákon o rodine), a to s poukazom na nález Ústavného súdu SR zo dňa 20.4.2011 PL. ÚS 1/2010, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že právo na zapretie otcovstva manželom matky sa z rámca obsahu rodinnoprávneho vzťahu otec - dieťa jednoznačne vymyká a nejde o právo hmotnoprávnej povahy, ktoré by bolo možné zahrnúť do „práv vzniknutých“ z rodinnoprávneho vzťahu otec - dieťa. V tomto prípade možno hovoriť o určitej podobe tzv. žalobného práva, ktoré však, ak je uplatnené za účinnosti zákona č. 36/2005 Z. z., treba posudzovať podľa tohto nového zákona.

20. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP a v § 62 ods. 1 CMP.